

PROTEIN

časopis YMCA v ČR, ročník XIV 15 Kč / 0,8 €

1/2012

Volejbalový turnaj 2012
jak to dopadlo v Pardubicích?

Rozhovor s ...
jak odpovídal předseda YMCA v ČR?

Programy v YMCA
kolik máme celoročně pracujících skupin?

PROTEIN

časopis YMCA v České republice, ročník XIV, 1/2012

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou angl. názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“. YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 125 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, rasy, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 45 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 26 pobočkách, které jsou kolektivními či přidruženými členy YMCA v ČR. Jsou to: Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Familia, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Setkání, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Ostrava, YMCA Ostrava-Poruba, YMCA Praha, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA T.S., YMCA v Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

V tomto čísle je i mnoho exotiky... např. Hong Kong.

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Vojtěch Berger

Gabriela Boková

Andrea Gröschlová

Filip Rajnoch

David Strádal

Ondřej Strádal

TISK

Těšínské papírny, s. r. o.

Bezručova 212/17, Český Těšín

ADRESA REDAKCE

Protein

YMCA v ČR – ústředí

Na Poříčí 12

115 30 Praha 1

telefon: 224 872 004

e-mail: protein@ymca.cz

web: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.

Články neprocházejí korekturami.

Registrační číslo MK ČR E 14324

Uzávěrka: 20. 2. 2012

Uzávěrka příštího čísla: 20. 4. 2012

Milí čtenáři!

Vstoupili jsme do 14. ročníku existence časopisu Protein. Jedním slovem neuvěřitelné!

Statistika nuda je... ymkašská však ne! V hlavním článku čísla se můžete dovést první porci zajímavostí o programech YMCA.

Velký dík patří Davidu Strádalovi a YMCA DAP za uspořádání volejbalového turna YMCA, o kterém si můžete přečíst podrobný článek... snad bych jen rád dodal, co se mi na turnaji líbilo asi nejvíc. Hrál se velmi férově a vždycky když někdo přiznal teč míče či dotyk sítě, tak to protihráči komentovali pokřikem „Ymkááá!“, jistě šlo o reakci na desatero sportovce YMCA obsažené v článku, které bylo před zahájením turnaje citováno.

Jistě žádný ymkař nevynechá rozhovor s předsedou - Jardou Pecharem a zprávu o konferenci UNIFY z klávesnice generálního sekretáře, či řadě zahraničních až exotických cest... zkrátka zajímavé je vše!

J. V. Hynek

Viděli jste strhující film?

Četli jste zajímavou knihu?

Slyšeli jste super hudbu?

Ochuťnali jste geniální jídlo?

Prožili jste něco úžasného?

Potěšilo vás něco?

Přivedlo vás něco k zamýšlení?

**Rozdělte se o svůj zážitek
s ostatními čtenáři.**

Texty zasílejte na: protein@ymca.cz

- 4 20 let mateřských center v ČR**
Hana Šormová, Jana Jalovcová
- 5 Nový film Strom života**
Tomáš Kábrt
- 6 Programy v YMCA**
Andrea Gröschlová
- 10 Rozhovor s předsedou YMCA**
Jaroslav V. Hynek
- 13 Volejbalový turnaj YMCA 2012**
David Strádal
- 15 Ve stínu javorového listu 3**
Filip Rajnoch
- 20 Konference UNIFY**
Radislav Novotný
- 22 YMCA Familia**
Filip Rajnoch
- 25 Youth Peace Network**
Marek Novák
- 26 ASF Mezikulturní programy**
ASF Mezikulturní programy
- 28 Shih a slunce na Islandu**
Alžběta Čechráková
- 29 Výprava za humna**
David Strádal
- a mnoho jiného...

První krok vzniku mateřských center v České republice: Mateřské – Rodinné centrum YMCA slaví 20 let!

V roce 1992 vzniklo z iniciativy Rut Kolínské a Marie Novákové první mateřské centrum v České republice. Tuto myšlenku a program přijala za svou nově obnovená YMCA v Praze. Začátek jeho fungování umožnila v reprezentativních prostorách v přízemí Paláce YMCA. Oblast mateřských center se tak od té doby až dodnes stala jednou z programových priorit občanského sdružení YMCA Praha.

Mateřské/rodinné centrum YMCA mělo a má na šíření myšlenky mateřských center velký podíl. Poskytovalo zázemí seminářům pro zájemce o založení dalších mateřských/rodinných center. Některé návštěvnice, které buď dojížděly, nebo se přestěhovaly, iniciovaly vznik dalších center ve svém bydlišti – v YMCA Praha tak vznikla další dvě: na Černém Mostě a na Jižním Městě. V centru Na Poříčří působil i Klub dvojčat, který se později osamostatnil. Zde se formovala i myšlenka vzniku Sítě mateřských center, která od r. 2002 pracuje samostatně, sdružuje 330 center po celé republice a je zapojena do mezinárodních struktur. V jejím čele stojí Rut Kolínská.

Centrum YMCA se tak stalo průkopníkem všech dále vznikajících mateřských center, kterých je nyní v různých formách i pod různými organizacemi kolem pěti set.

Ukázalo cestu svépomoci a vzájemné podpory. Ukázalo, jak trávit čas s dětmi a přitom se cítit smysluplně a užitečně. Otevřelo cestu pro matky a rodiny do veřejného života, k aktivnímu občanství...

Za 20 let působení centra YMCA sice došlo k mnoha změnám, ale jeho hlavní myšlenky a program, které naplňují cíle a poslání YMCA, jsou stále živé.

Za dobu jeho trvání se na chodu centra podílelo množství skvělých dobrovolníků (většinou dobrovolnic) i pracovníků, vyrostly nové generace dětí, vzniklo mnoho krásných a trvalých přátelství mezi matkami, dětmi i celými rodinami...

Nutnost ekonomicky využívat Palác YMCA bohužel moc nepodporuje provoz neziskových aktivit v jeho prostorech.

Mateřské centrum se v roce 1995 přestěhovalo do mezaninu budovy, kde působil 15 let. V závěru roku 2010 se přestěhovalo do Haštalské ulice č. 21, kde pro ně nově zrekonstruovala prostory Městská část Praha 1. Při této příležitosti se Mateřské centrum Na Poříčří přejmenovalo na Rodinné centrum YMCA. Domníváme se, že tento název lépe vyjadřuje zaměření centra v současné společnosti – je určeno dětem i rodičům – matkám, otcům, babičkám, celým rodinám. Je místem, kde se setkávají, spolupracují a vzájemně obohacují lidé všech vyznání i bez vyznání.

Současné Rodinné centrum YMCA se snaží pružně reagovat na potřeby návštěvníků. Kromě herny a programů pro rodiče s dětmi, cvičení, rekreací, vzdělávání, konzultací a besed je velmi vyhledávaná školička Sovička a její letní táboříček. Novinkou je vybavená keramická dílna. V odpoledních hodinách umožňuje i aktivity pro školní děti, setkávání rodin, svépomocných skupin mládeže nebo klubu Jantar (ženy po ablaci prsu). Jeho velkou výhodou je přímý vstup na dětské hřiště, což umožňuje vytvářet zázemí pro jeho návštěvníky i využívat hřiště při programech.

Při příležitosti 20. výročí vzpomínáme a děkujeme všem, kteří v Mateřském/rodinném centru YMCA za ta léta zanechali svoji stopu. Dne 25. 4. chystáme při této příležitosti Den otevřených dveří – průřez aktivitami centra, Kulatý stůl a Vernisáž s pohoštěním, která bude pokračovat neformálními setkáními minulých, současných i budoucích příznivců.

Hanka Šormová, Jana Jalovcová a kolektiv centra

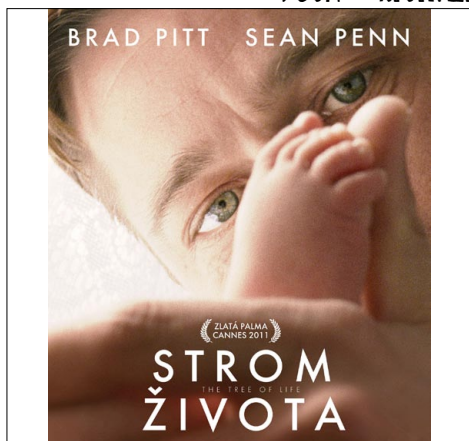
Nový film Strom života – evangelium podle Jóba

Nový film sedmašedesátiletého amerického filozofa, scénáristy a režiséra Terrence Malicka Strom života, který měl českou premiéru v létě v nesoutěžní části Mezinárodního filmového festivalu v Karlových Varech, lze bez přehánění označit za filmovou událost letošního roku.

Nejen proto, že na prestižním filmovém festivalu v Cannes vyhrál hlavní cenu Zlatá palma a filmem roku je také podle zájmového verdiktu Mezinárodní federace filmových kritiků FIPRESCI, nejen pro své hvězdné obsazení a skvělé herecké výkony dospělých (Jessica Chastain, Brad Pitt, Sean Penn) i dětí (Hunter McCracken, Tye Sheridan, Laramie Eppler), ale především pro hloubku jeho poselství inspirovaného biblickou knihou Jób. Příběh vyprávěný Malickovým typicky pomalým, meditativním, obrazově snovým způsobem, u nás známým například z jeho slavného válečného filmu Tenká červená linie, umožňuje divákovi cítit, přemýšlet a náhle i osobně prožít přehlíženou mystiku velkolepé přírody a nejbližších lidských vztahů jako modlitbu.

Film uvádí citát z 38. kapitoly knihy Jób: „Kde jsi byl, když jsem zakládal zemi . . . , zatímco jitřní hvězdy společně plesaly a všichni synové Boží propukli v hláhol?“ Stejně jako starověké biblické drama dává pak více než dvouhodinový snímek vnímavému divákovi prožít katarzi od dnešního mnohdy jalového řečnění o Bohu k živému, proměňujícímu, naslouchajícímu rozhovoru s Ním. A shodně se starozákonním opusem odpovídá i ve filmu nevystižitelný Tvůrce prostým otevřením zaslepených lidských očí pro ohromující zázrak stvoření a čistě krásy nebe, země a intimních vztahů, jichž je každý z nás součástí. V úžasu a dojetí náhle přichozícímu dochází, že skutečným zdrojem, stromem života nejsou naše zábava, soběstřednost či ú-spěch, ale podivuhodná štedrá prostota Boží svatosti: „Bez lásky je život jen záblesk“.

Příběh Stromu života je skládán ze vzpomínek dospělého muže na své dětství a první kroky do světa dospělosti v prostředí texaského předměstí v padesátých letech

minulého století. Divák je v divokém dospívání vzdorovitého chlapce svědkem jeho střetu s matčinou „cestou lásky“ i s výchovou autoritativního otce jako „cesty přírody“. Brutální vynoření zla a smrti v dětském světě vyvolá ty nejtěžší lidské otázky víry, podstaty života, adresované zde nikoli lidem, ale přímo Bohu. A Boží odpověď na prokletí zla je ovšem vnitřní proměna, budoucí vzkříšení a nové stvoření. To vše ve velmi neobvyklém a velmi působivém, téměř výhradně pocitovém prolnutí příběhu a obrazu, srovnatelném snad jen s filmy Andreje Tarkovského nebo Stanleyho Kubricka, kladoucím na diváka podobný nárok intenzivního, zcela osobního zapojení. Prostředníkem při tom je úchvatná kamera Emmanuela Lubezkiho Morgensterna známého i ze spolupráce s Timem Burtonem nebo Martinem Scorsesem, a až neuvěřitelná práce pěti nejlepších hollywoodských střiháčů.

Duchovní působivost filmu až k rozechvění umocňuje hudba od klasiků jako Berlioz, Brahms, Bach, Mozart nebo Smetana. Velkolepé obrazy z vesmíru, přírody, prehistorie i zaslíbené nové země jsou přítom tak průzračně čisté a přímočaré, že pro současného diváka jsou chvílemi až nesnesitelné. U tématu jako je toto, je však patos zcela na místě a zcela ve službách očistné katarze skryté v tomto filmu. Nepromarnit ji znamená, podobně jako v knize Jób, prostě utišit své nároky a konstrukce a otevřít se tomuto pozoruhodnému uměleckému dílu.

Tomáš Kábrt

(DVD by mělo přijít na trh v dubnu.)

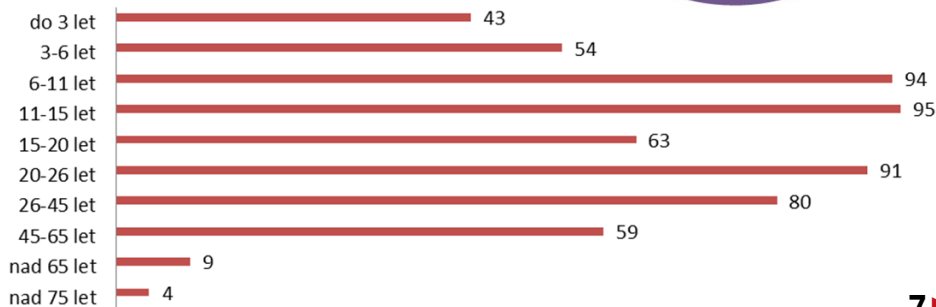
Programy v YMCA

Celoročně pracující skupiny YMCA v roce 2011

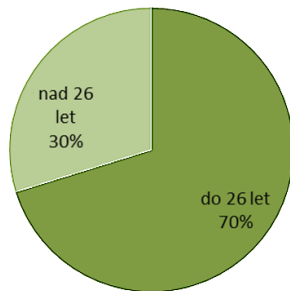
Kolektivní členové YMCA realizují ročně několik stovek aktivit nejrůznějšího druhu – jednorázové, jednodenní akce, vícedenní, tábory, školení. Jaké ty aktivity jsou? Které převažují? Jaké věkové skupiny jsou do všech těch aktivit zapojeny? To jsou všechno otázky, které nás zajímají, protože vypovídají o Ymce jako celku, jejích současných prioritách a potřebách. Proto se nyní společně podíváme na kategorii v aktivitách YMCA nejsilnější a tou je kategorie 2A – celoročně pracující skupiny, jak o ní vypovídají záznamy ve výkazu vnitřních grantů za rok 2011.

Za rok 2011 bylo vykázáno celkem 254 celoročně pracujících skupin: Noslávek, KOM, GO klub, Aeria Gloris, Pandové, Grizly, Smolníčky, Berušky, Fajún, Fileo, opět Berušky, Broučci, Jakoubek, Rosa, Tyjáter, Beránek, Yandabanda, Veverky, Vlaštoky, Bludičky, Vydry, Dráčata, Sovičky a mnoho a mnoho dalších! Za nápaditými názvy se skrývá mnoho lidí nejrůznějšího věku, spousta volného času stráveného přípravou jednotlivých setkání, mnoho společné práce, společných chvil, také problémy a krize, jejich překonávání. Ale jací lidé? Spíše mladší, či starší? Víc se v Ymce zpívá nebo maluje? To nás nyní bude zajímat. Bude nám to umožněno díky trpělivosti těch, kteří dostali výkazy vnitřních grantů v jednotlivých kolektivních členech na starost. Děkujeme!

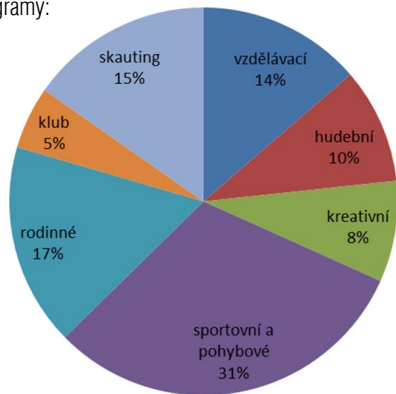
Jak víme, YMCA patří mezi organizace, které nabízí aktivity ve všech věkových kategoriích. Jedna skupina je otevřena většinou více věkovým kategoriím. Spočítali jsme, kolik celoročních skupin navštěvují účastníci spadající do jedné věkové kategorie. Ve které kategorii je to nejvíce skupin? To nám představí následující graf:

Těší nás, že nejvíce skupin navštěvují děti a mládež ve věkových skupinách 6 až 11 let (z 254 skupin je to 94 skupin a ve věkové skupině 11 až 15 let je to 95 skupin. Zajímavé je, že propad nastává ve skupině 15 až 20 let (pouze 63 skupin), který se opět vyrovnává ve skupině 20 až 26 let. YMCA se ve svých činnostech věnuje zejména dětem a mládeži do 26 let. Spočítali jsme, jaký je poměr mezi skupinami, které navštěvují děti a mládež do 26 let a skupiny, které navštěvují ti starší:

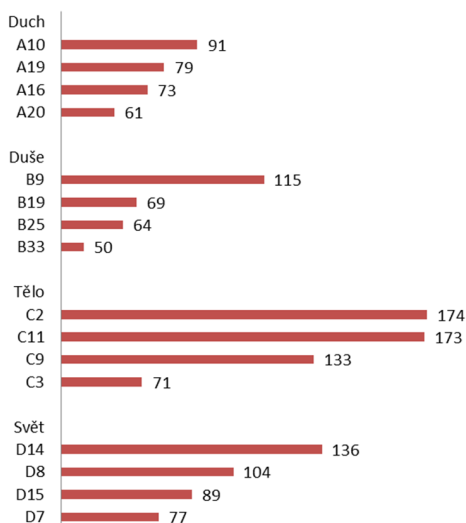
Zajímalo nás, jaké zaměření je v rámci celoročně pracujících skupin nejrozšířenější. Hudební programy? Kreativní programy? Kdepak! Jsou to sportovní a pohybové programy:

A jaké si dáváme cíle? Co chceme nejvíce rozvíjet u našich účastníků? Vycházíme zde z našeho loga, rovnostanného trojúhelníku, který je symbolem pro rovnoměrný rozvoj osobnosti. Vrchní rameno představuje ducha, který je podepírán duší a tělem.

Také nechceme, aby ymkařský trojúhelník zůstal izolovaný, proto čtvrtým rozměrem rozvoje osobnosti v YMCA je svět. Chceme, aby účastníci byli vybaveni dovednostmi potřebnými pro aktivní zapojení do života společnosti. Volbou určitých cílů dáváme najevo, které hodnoty jsou v našich činnostech podstatné. Které cíle z výběru byly nejčastěji zastoupené, a to napříč aktivitami? Všimněme si, že poměr ve volbě cílů je v jednotlivých oblastech odlišný. V části C – tělo je četnost u jednotlivých hlasů nejvyšší.

V oblasti ducha považovali vedoucí aktivit z celkového počtu 21 cílů za nejvýznamnější:

- A10 – vést k ohleduplnosti a nesobeckosti (91x),
- A19 – poskytovat prostor k seberealizaci mladých (79x),
- A16 – rozničit, udržovat a posilovat zájem o vlastní rozvoj (73x),
- A20 – podporovat ducha tolerance, porozumění, lásky a odpovědnosti (61x).

Celkově zde byly hlasy mnohem více rozloženy mezi větší počet cílů než v dalších kategoriích. V oblasti duše považovali vedoucí aktivit z celkového počtu 34 cílů za nejvýznamnější:

- B9 – podněcovat ke smysluplnému trávení volného času (115x),
- B19 – vést k pochopení hodnoty čestného chování (69x),
- B25 – rozvíjet vnímavost a citlivé vztahy k lidem (64x),
- B33 – vést k sebepoznání (učit se rozpoznat své schopnosti, své slabé a silné stránky, rozvíjet je a pracovat s nimi) (50x).

V této kategorii je nashromážděn největší počet cílů, přesto je volba soustředěna na jisté priority. V oblasti těla považovali vedoucí aktivit z celkového počtu 13 cílů za nejvýznamnější:

- C2 – podněcovat k všestranným aktivitám (174x),
- C11 – podporovat spolupráci v kolektivu (173x),
- C9 – rozvíjet sebejistotu, podporovat snahu být lepší, překonat sebe sama (133x),
- C3 – podněcovat zájem o sport (71x).

V oblasti světa považovali vedoucí aktivit z celkového počtu 15 cílů za nejvýznamnější:

- D 14 – podněcovat zájem o vlastní rozvoj v oblasti vztahů ke světu, k lidem (136x),
- D 8 – umění hledat kompromis, učit schopnosti objektivního úsudku (104x),
- D 15 – rozvíjet empatii, pocit potřebnosti (89x),
- D 7 – vést k zájmu o potřebné (77x).

Další zajímavá data na nás čekají při bližším zkoumání aktivit podle zaměření. S jeho výsledky budete seznámeni zase v příštím čísle!!!

Akce pro 5.000.000 ymkařů!!!

Světová aliance YMCA pořádá dne 13. října 2012 akci, která má zviditelnit YMCA po celém světě, můžete se k ní připojit i vy!

V tento den bude na nejrůznějších místech světa probíhat společná aktivita – hody na basketbalový koš. Můžete uspořádat samostatnou akci, nebo k jakékoliv své aktivitě přidat tento prvek.

Cílem akce je zorganizovat akci s největším počtem účastníků hodu na basketbalový koš v jeden den, a zviditelnit aktivity vaší místní YMCA na veřejnosti.

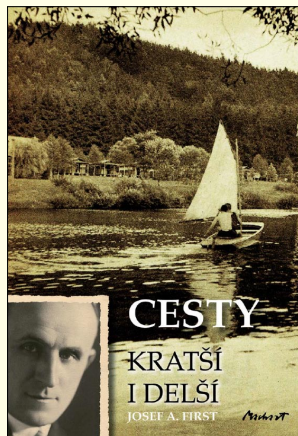
Pokud z akce pořídíte fotografii a pošlete na příslušný email, objeví se ještě týž den na speciální webové stránce.

Máte do takové věci chuť? Mohlo by to zviditelnit YMCA ve vašem městě či obci? Máte nápad, jak to zrealizovat? Akce může být komorní, můžete zapojit místní školu či školy, můžete uspořádat megaakci na náměstí – je to na vás. Pokud se zúčastníte, stanete se tak součástí skupiny, doufejme 5.000.000 lidí, po celém světě, která se tento den spojí do jedné velké ymkařské basketbalové rodiny.

Pokud vás to oslovilo či nadchlo, zabukujte si tento termín, podrobnosti vám určitě zprostředkujeme v nadcházejících měsících, případně se můžete více dozvědět na: <http://challenge.ymca.int>.

J. A. First

– Cesty kratší i delší

Rádi bychom upozornili všechny zájemce o ymkařskou historii, že právě vyšla elektronická kniha J. Firsta – Cesty kratší i delší, která obsahuje poutavé autentické vyprávění zážitků J. A. Firsta významného člena prvorepublikové YMCA, spoluzakladatele a ředitele Masarykova tábora YMCA na Sázavě. Byl také organizátorem a propagátorem řady sportů, volejbal, basketbal, softbal, lukostřelba, lyžování a hlavně pobytu v přírodě. Byl jedním z organizátorů pobytu E. T. Setona v Praze.

Vyprávění zachycuje zážitky z prvních 3/4 20. století: Školní a učňovská léta v Březnici na počátku 20. století. Práce a život v Praze před vypuknutím 1. světové války. Zážitky z 1. světové války. Začátky jeho práce v YMCA, studium v USA. Zážitky dlouholetého ředitele z letního tábora YMCA Sázava. Zážitky z okupace za 2. světové války. Práce a život JAF po likvidaci YMCA komunisty.

Elektronickou knihu můžete zakoupit ve většině internetových knihkupectvích, např.: Kosmas.cz, Neoluxor.cz, eReading.cz, Palmknihy.cz, Rajknih.cz, eKnihy.cz, Datart.cz, ...).

Cena za stažení publikace je 69 Kč.

Rozhovor s předsedou YMCA v ČR – Jaroslavem F. Pecharem

Jarda Pechar byl před několika měsíci zvolen předsedou YMCA v České republice. Nechali jsme mu nějaký čas pro adaptaci na novou roli a nyní jsme se ho zeptali na pár otázek...

Dá se o tobě říci, že jsi už zasloužilý Ymkař, jak dlouho jsi členem YMCA a jak ses dosud v YMCA angažoval?

S Ymkou jsem se potkával díky Luboru Drápalovi v Braníku už někdy začátkem devadesátých let. Je pravda, že mě to moc nebralo. Chápal jsem to spíš tak, že starý pán si plní svůj dávný sen a obnovuje něco, co mu zatím vždycky někdo zakázal. Pak jsme se spolu dostali do Polska na jakousi evropskou konferenci YMCA a mně došlo, že tu jde o víc. Hodně jsem se v té době začal zajímat o křesťanskou orientaci YMCA a jako téma je to pro mne důležité dodnes. Živě si vzpomínám na sáhodlouhé a často dost ohnivé diskuse o Paláci YMCA, na okolnosti okolo transformace jednotlivých kolektivních členů YMCA, na vytváření systému VG...

Když jsem začal farářovat ve Strmilově, ukázala se YMCA jako skvělá platforma pro práci s dětmi – hlavně proto, že na první pohled neměla ve svém názvu slova jako „církev“, „kostel“, „křesťan“ a tak. To byla pro zdejší veřejnost takřka sprostá slova. Když byla nějaká akce na farské zahradě, tak byli velmi podezřívaví, ale právě jméno „YMCA“ dokázalo ty první obavy dobře rozbit. Rodiče pak chodili a ptali se, jestli bude YMCA dělat ten pionýrák a když jsem přisvědčil, tak děti pustili. Po pár letech už to nikdo neřešil. Pak už YMCA mohla dělat divadlo v kostele o Vánocích, se skauty přivážet betlémské světlo...

Když to vezmu úředně, tak Lubor Drápal mi říkal „sekretář pro křesťanskou orientaci“, byl jsem vedoucím pobočky YMCA Jindřichův Hradec, vedoucím řady táborů a desítek dalších aktivit, pak zakládajícím členem a předsedou YMCA Strmilov, členem ústředního výboru...

Zastával jsi tedy různé role, v čem vidíš výhody a nevýhody těchto zkušeností pro tvou novou roli předsedy celé YMCA v ČR?

Asi největší výhodou vidím v té možnosti ohlédnout se dozadu. YMCA si prošla mnohdy velmi

klopotným vývojem, kde velkou roli hrály nejen faktické spory, ale i ta „člověčina“. Moc dobře vidím, jak je potřeba vědět o obojím a nestavět Ymku ani na jednom, ani na druhém, ale na obojím zároveň. Musíme být profesionální organizace, kde spolu hrajeme férovou hru.

Nevýhoda? Těžko se mi vžívá do situace velkých Ymek – do toho se pořád musím znovu a znovu nořit. Vůbec rozdíl mezi jednotlivými Ymkami! Jsou dost velké nejen v širší záběru a v poskytovaných aktivitách, ale i v množství lidí, kteří za nimi jsou. V tom, jestli to dělají jako dobrovolníci či zaměstnanci. Rozdíl jsou v církevním zázemí a to i v rámci jedné církve. Města velká a malinká, lokální či celorepublikový záběr... Je ošidné poměřovat to mně dobře známou zkušeností Strmilova, Jindřichova Hradce či Braníku.

Co si myslíš, že můžeš na této pozici do YMCA přinést – vnést, který úkol před sebou vidíš jako nejdůležitější?

O těch dvou pilířích, na kterých vidím Ymku stát, už byla řeč – profesionalita a zároveň přátelské ovzduší. V tuto chvíli myslím nemá YMCA nějaký zásadní problém ani s jedním z nich, ale to není samozřejmost, která prostě je a bude. Na tom se musí velice intenzivně pracovat. V profesionalitě třeba na důrazu na vzdělávání a formaci činných členů, ve vztazích na vzájemném setkávání se a kolektivním řešení všeho, co řešit je potřeba.

Česká republika má ohromný misijní potenciál. Sekularizační vlna, která přichází do tradičně křesťanských zemí, už je za námi. Lidé (zvláště mladí) nejsou ateisté, ale antiklerikálové. To je ta dávná strmilovská zkušenost, která se mi ale beze změny vrací znovu a znovu. Tady může YMCA udělat velikou práci – ukázat, že křesťanství je něco, co dokáže formovat k dobrému i z pohledu člověka, který pro církev nenajde slušné slovo.

Které další body považuješ za důležité, aby se na nich v nejbližším období pracovalo?

Dost mě trápí izolace jednotlivých Ymek. Nepřipadá mi, že by od sebe byli jednotliví kolektivní členové geograficky tak daleko, aby se nemohli na nějakých aktivitách potkávat. Myslím, že tohle by hodně prospělo nám

samotným. Špatně se bojuje, když je člověk sám voják v poli. Při akcích, které budou společně organizovat dvě tři Ymky, se najednou potká docela slušný houfec lidí, kteří táhnou za jeden provaz a táhnou stejným směrem – jen se doposud neviděli.

Dost v tomto ohledu udělají i teambuildingové aktivity v rámci YMCA – každoroční Setkání YMCA na Soběšíně apod. Času máme všichni stejně – 24 hodin každý den a to 7 dní v týdnu. Je na nás, čemu ho věnovat chceme a čemu ne. Chci vést jednotlivé Ymky, aby se účastnily, představovaly své aktivity, inspirovaly jiné a nechaly inspirovat sebe.

A které aktivity považuješ za perspektivní pro YMCA konkrétně?

Ty „dovnitř“ už jsem zmiňoval, tak ještě ty „ven“. YMCA dokázala již od svých začátků zaplňovat mezery na trhu – péče o ty, kterým se nikdo nevěnoval, sporty, které se jinde nedělaly, diskuse na témata, o kterých se jinde nediskutovalo. V současnosti se mládež štěpí na menší část, která se hrne do všemožných aktivit a většinu, které stačí ke štěstí počítat. Máme na to, abychom dokázali oslovit i ty druhé. Tady se ale musí rozhlédnout každá YMCA sama kolem sebe – co chybí? Výuka hry na netradiční hudební nástroje? Kadeřnický kurs? Výlety na kolečkových bruslích? Klub sprejerů, který po dohodě

s Městským úřadem opravdu dobře pomaluje místní betonový most? A všechny zkušenosti – dobré i špatné – honem s nimi na Soběšín a říct to ostatním.

V čem vidíš největší potenciál YMCA?

Má zázemí v církvi. Je to snad jediná organizace pro mládež, za kterou se někdo modlí. Jestliže si uchová dobrý vztah k církvím, tak s nimi nesplyne, ale zároveň bude mít za zády síť far a kostelů. Tedy v praxi – farských zahrad k táborákům i společenství lidí, kam se dá přijít. Farářů, za kterými mohou jít pro radu či poslat lidi hledající něco, co už YMCA nemůže poskytnout. Tohle je

ohromná síla, se kterou se musíme naučit pracovat, protože si máme vzájemně mnoho co dát.

Vidíš i nějaké slabiny YMCA?

Nevyhneme se té „člověčině“, která velice rychle vypluje na povrch, když přijde řeč na peníze. Vypluje na povrch, když někomu v té které Ymce jde víc o to, aby tu kterou aktivitu vedl on, než aby rostla ona aktivita. Jsme silná, známá organizace – s velkým množstvím aktivit se zákonitě objeví i lidé a aktivity, ze kterých radost mít nebudeme. Nic z toho ale není něco, co bychom už neznali a co bychom nedokázali řešit.

Na co si myslíš, že by bylo dobré, aby si YMCA dala pozor?

Myslím na známé tři Svatoplukovy pruty – dokud drží pohromadě, nikdo je nezlo-
mí. Když se oddělí, jeden po druhém snadno prasknou. Takhle je to s aktivitami YMCA, jak je popisuje ymkařský trojúhelník. Když se zaměříme výhradně na tělo, ducha či duši, dříve nebo později zaniknou. Když ale drží jako trojúhelník pohromadě, tak se jednotlivé aktivity nesou vzájemně. Rozvážit, jak se v té které naší aktivitě projev posilování roviny tělesné, roviny sociální i naše vztahování se k tomu, co nás přesahuje – to je něco, co dělá Ymku Ymkou.

Polož si otázku a rovnou na ni odpověz!

Už takhle je to dlouhé jako Lovosice... :-)

Za rozhovor děkuje J. V. Hynek

Tábor YMCA Praha
na Kosím potoce

VIKINGOVÉ

pro děti 7 – 12 let

14.–28. 7. 2012 západní Čechy, tee-pee, příroda, hry, sport...
pořádá občanské sdružení YMCA Praha, Na Poříčí 12, 110 00 Praha 1

www.kosak.ymca.cz, taborkosak@email.cz

tel: 604 782 177, cena od 3 200 Kč

Nabídku dalších táborů pořádaných kolektivními členy YMCA v České republice najdete na:

www.ymca.cz

Volejbalový turnaj YMCA 2012

Volejbal? YMCA? Jak to patří dohromady? O tom jsem ještě neslyšel. Možná si kladete podobné otázky a díváte se. Opravdu, při ohlédnutí se do blízké minulosti činnosti YMCA v ČR byste jen velmi těžko narazili na nějaký podobný turnaj celorepublikového rázu. Ale co není, tak být může!

Rozhodl jsem řídit tímto heslem a pobídkou mi k tomu byl zájem kamarádů z Ymky, TenSingu i odjinud o Volejbal. Velmi dobře jsme si například zahráli s tensingáři volejbal v létě na mezinárodní půdě v rámci Evropského TenSingového festivalu v německém Ziegenheimu. Poslední příslovečnou kapkou, která rozhodla o uspořádání historicky prvního volejbalového turnaje YMCA v České republice, byl můj nálezní knihy Winning Volleyball for girls, kde se píše toto:

„In 1891 a young YMCA instructor named James Naismith decided to invent his own game – basketball. It turned out to be exactly what the country needed. The players at the YMCA were thrilled to have found a new game that promised some of the excitement of their outdoors sports, and the instructors were thrilled because finally they had something to entertain their bored students.

One of these young instructors was a man named William G. Morgan. He played Naismith's game of basketball and loved it. When he went to work at the YMCA in Holyoke, Massachusetts in 1895, he introduced basketball to people who had never heard of the game. But Morgan encountered a problem.

Many of the people who belonged to the Holyoke YMCA were older businessmen. They liked the competition and teamwork that basketball provided, but the sport was too rough and too exhausting for them. Morgan figured that if Naismith could invent a game, so could he. Determined to invent a winter sport that would suit the older player, Morgan created what would ultimately become volleyball.

Morgan strung a tennis net between two poles, up higher than a normal net would be. He got a light rubber

ball and created a game that he called mintonette. The court was small – so it wouldn't be too exhausting for the older men – and the two teams were separated by the net, so play wouldn't get too rough.

...

As Morgan suspected, the game was a hit among his older players, and soon everybody wanted to play mintonette. One of the game's fans, Dr. Alfred Halstead, suggested that the name be switched to volleyball, because every hit was essentially a volley. The new name caught on, and so did the sport.

Because volleyball began at a YMCA, there was already, a built-in network to spread the game throughout the country. Soon volleyball was being played at every YMCA. The game quickly found its way to high schools, colleges, and even factories, where it became a popular lunch-hour activity. During World War 1,

U. S. soldiers brought it to Europe. Soon afterward, volleyball spread around the world. In 1949 the first men's world championship was played in Prague, Czechoslovakia.

Bylo mi jasné, že s takovou minulostí volejbalu v YMCA je téměř hříchem, že v současnosti se žádný větší podnik v rámci tohoto sportovního kolbiště nekoná. Zmínil jsem se o nápadu ymkařského volejbalového turnaje J. V. Hynkovi (sekretář pro vnitřní věci YMCA). Slovo dalo slovo a turnaj se začal rýsovat. Pod svá křídla si organizaci turnaje vzala YMCA DAP.

Místem konání turnaje byly vybrány Pardubice, které jsou dobře dostupné ze všech koutů republiky. Univerzita Pardubice navíc nabízela vhodné podmínky pro takový turnaj za zajímavou cenu. Termín konání turnaje byl ustanoven na sobotu 18. února 2012. Už zbývalo jen vytvořit plakát s informacemi o turnaji (za něj patří velké poděkování Āně a Šárce) a čekat, zda o turnaj bude zájem a přihlásí se nějaký tým.

Nakonec se přihlásilo šest týmů: EVS Pardubice, Farář (Černí jezdcí), Rakefáci (Vrchlabí), Tučňáci Jarov, J. E. D. PAŠO a YMCA Slepenc. Všechny týmy z různých koutů republiky se šťastně setkaly v šatně pardubické univerzitní sportovní haly. Po uvítání a sdělení několika základních technických informací ohledně turnaje jsme si společně přečetli, jak zní Desatero sportovce YMCA (časopis „Náš úkol“, č. 9/1929, str. 6):

- 1) Hraje vždy fair.
- 2) Pohlíží na své protihráče jako na přátele a hosty.
- 3) Přijme každé rozhodnutí soudce bez hořkosti.
- 4) Nehádá se ani se soudci, ani s hráči.
- 5) Nehraje pro obecnost, ale pro team a hru samotnou.
- 6) Neskrblí uznáním protihráčům, kdykoliv dobře hrají.
- 7) Snaží se vždycky vyhrát čestně a poctivě.
- 8) Hraje a závodí pro radost ze závodu a nejen pro vítězství.
- 9) Umí vyhrát bez sebechvály a prohrát bez omluv.
- 10) Je gentlemanem ve hře i mimo hru.

Následně byl celý turnaj zahájen modlitbou kapitána týmu „Faráři“.

Turnaj se odehrával na dvou volejbalových kurtech. Týmy byly smíšené - tedy vždy se na hřišti musela vyskytovat alespoň jedna žena. Hrál se na dva vítězné sety po 25 bodech. Základní rozdělení týmů do dvou tabulek proběhlo losem. Po odehrání zápasů ze základních tabulek postupovaly do semifinále první dva týmy z každé tabulky. Na třetím místě se umístil tým „Faráři“. Na pěkném druhém místě, po tvrdé finálové bitvě, se umístil domácí tým „EVS Pardubice“. A konečně vítězem celého prvního ročníku Volejbalového turnaje YMCA se stal tým „Rakefáci“ z Vrchlabí. Vítězný tým si domů odvezl krásný velký putovní pohár, diplomy a spoustu příjemných sladkých odměn.

Osobně jsem si turnaj výborně užil, potkal jsem staré známé, příjemně si zahrál a především jsem byl vděčný (co by ředitel turnaje) všem hráčům i Bohu, že celý turnaj dopadl na výbornou, nic zlého se nestalo a vše klaplo. Ostatně ohlasy na turnaj byly velmi pozitivní od samotných hráčů i diváků, takže se již těším na druhý ročník Volejbalového turnaje YMCA.

Volejbalu zdar!!

David Strádal, YMCA DAP

Ve stínu javorového listu

3. část

Campus life

Jak mnozí říkají, studentský život na koleji je nezapomenutelný a rozhodně stojí za to ho zažít. Tyto poznatky lze pouze potvrdit. Zažijete vzrušující život, který někdy doslova „nikdy nespí“, život, který vám nabízí neustále co dělat. Na druhou stranu, jiné mýty, které jsem si přivezl, se mi nepotvrdily.

Jelikož svoji univerzitu studuji ve svém rodném místě, koleje se mi dříve nevyplatily. Měl jsem vždy představu, že kolej je dobrý způsob, jak mladé studenty popostrčit do reálného světa, ve kterém se musí naučit o sebe postarat, plánovat a udržovat si své věci. Je to prostředek, jak připravit každého na reálný život. Nevím jak v Čechách, ale v Kanadě tomu tak není. Pokud už jste zvyklí na pořádek, není život na koleji nijak problémový. Musíte si uklidit jenom svůj malý pokoj a zbytek za vás udělá kolejní úklidová služba. Naopak, pokud je člověk bordelář, bývá to ještě horší, neboť nemáte za zády rodiče, kteří vás bombardují žádostmi o uklizení toho „svinčíku“.

Jistou výhodou, která u nás chybí, je místní jídelní plán. Ten vám dává celodenní přístup do kantýny, ve které se můžete stravovat od brzkých hodin ranních až do pozdního večera dle vaší libosti a velikosti vašeho žaludku. Tím pro mnohé odpadá jakákoliv starost s jídlem a studentský život se stává dosti pohodlným a podobným tomu pod domácí střechou.

Jelikož jsou jídelní plány dosti nákladné, tak je možnost si obstarávat stravu sám. V tomto směru vidím asi jediný edukativní efekt, kdy člověk musí skutečně začít dávat pozor na svoji ledničku a plánovat si, kdy a za co půjde nakoupit. Nicméně, po zkušenosti, na čem dokáží studenti přežít (od slaných brambůrků, přes keksy až po tekutou stravu) i tady se výchovný směr mine účinkem.

Bishopská univerzita je škola čítající necelé tři tisíce studentů. Na naše poměry jde tedy spíše o mini univerzitu, což je vesměs dáno hlavně tím, že se jedná o školu s převážně pouze bakalářskými programy. Toto je však přímý záměr, který propaguje osobní

přístup profesora ke studentům, kterých bývá ve třídě mezi 8 a 20, což má ve srovnání s našimi 200 hlavami třídami samozřejmě diametrálně odlišný efekt. Po pravdě musím říci, že jsem toho nikdy nepochopil tolik a tak rychle, jako zde. Aspekt, který by se tedy zdál spíše jako negativní, je nakonec pouze užitek, jelikož škola produkuje jedny z nejlepších studentů v okolí a na základě toho získává velké granty, díky kterým si může dovolit výborné vybavení.

Architektura celého akademického komplexu je velmi podobná anglickým univerzitám: budovy stavěné z červených cihel bez omítky, velká okna s gotickými prvky, vše stavěné s nádvořím. Škola sama o sobě existuje již přes 150 let, veřejná je však až od poloviny druhé poloviny 20. stol., kdy se začaly stavět i první koleje. Budovy však prošly v posledních desetiletích mnoha rekonstrukcemi a jsou ve výborném stavu se všemi moderními vymoženostmi, které si dokážeme představit.

Jako výhodu pak lze dozajista považovat, že celý univerzitní prostor je jako vlastní městečko: vše na jednom místě. Akademické prostory volně přecházejí v místní divadlo, které už navazuje na budovy

kolejí, které obklopují univerzitní kantýnu. Budovy jsou různě staré, je jich celkem pět (pokud nepočítám dvě, které jsou zakomponované přímo do akademických budov) a čím dál jsou od univerzitního prostranství, tím jsou novější. Nejnovější má pak pouze 7 let.

Ubytování lze získat ve dvoulůžkových nebo jednolůžkových pokojích. Alternativou pak je ubytování ve čtyřech, každý s vlastním pokojem, společným obývacím pokojem, koupelnou a kuchyní. Tyto pokoje bývají ale podstatně dražší a vyplatí se pak spíše hledat privátní ubytování ve městě. Každá kolej disponuje vždy nějakou společenskou místností s posezením, televizí, prádelnou a různými úložnými místnostmi. Vše je nádherně proktnuto přírodou, která obklopuje i celý areál. Věřím, že na jaře a v létě to tak musí být skutečný ráj, kde si každý může najít své místo pro relax, výlet na kolech nebo prostou procházkou na čerstvém vzduchu.

A co je vlastně místní studentský život? Je to minimálně každodenní možnost zažít něco nového. Každá kolej disponujeme lidmi, kteří se starají o ty ostatní a vytvářejí různé akce. Probíhají zde soutěže mezi kolejemi v nejrůznějších sportech i ne sportech, pořádají se výlety, bar-

becue, sešlosti s občerstvením apod. Navíc bývají většinou akce veřejné a tak se setkáte se studenty i z jiných kolejí. Takže pro ty, co se mezi učením skutečně nudí je vždy o zábavu postaráno. A pokud zrovna nic neprobíhá, minimálně najdete nějakou skupinku pouštějící filmy. :) Na Bishopu je studentský život navíc spousta nových přátel, které vídáte díky velikosti univerzity každou chvílí a lépe se tak seznámíte. Rozhodně je nutné zmínit veselé víkendy, kdy si skutečně můžete vybrat většinou hned z několika míst, kam večer vyrazit. Stinnou stránkou toho však je, že pokud máte lehké spaní, tak během víkendu toho v nočních hodinách moc nenaspíte...

Ale abyste si nemysleli, že místní studenti jsou pouze zhýralci drancující své žaludky každý volný den. Pro ty, kteří rádi něco dělají pro své tělo tu je úžasné sport-centrum s několika tělocvičnami, studií, posilovnami, bazénem, kurtem, venkovními hřišti a dozajista dalšími věcmi, které jsem ještě neobjevil. A mile mě překvapilo, jak hojně je centrum využíváno.

No a nakonec nestandardní věci, ke kterým se tu můžete dostat. Jako student magisterského studia (a těch tu není zrovna příliš mnoho) jsem dostal přístup do magisterské

místnosti, kde mám vlastní stůl, počítač a vše, co bych mohl potřebovat. Jelikož univerzita je všeobecně zaměřená, nachází se zde i oddělení hudby a tak po žádosti jsem získal i přístup do cvičeben vybavených pianiny nebo křídly. Tyto přístupy vás opravňují pro vstup do daných prostor 24 hodin denně, tudíž se nemusíte nijak omezovat.

Viva la vida estudiante. :)

(Pokračování příště.)

Filip Rajnoch, foto: autor textu

YMCA Facebook

Přestože v YMCA preferujeme osobní kontakt, svůj profil má na facebooku samozřejmě i YMCA v ČR.

Kdopak bude dvoustým fanouškem?

I v roce 2012 s YMCA do zahraničí!

Je tu jaro a s ním nabídka zahraničních projektů a pobytů! Ymkaři, je nejvyšší čas začít se hlásit!

Krátkodobé projekty a semináře

► Sháníme 2 účastníky na YES (YMCA European Spectrum) semináři „Connecting Local with Pan-european“, který se bude konat částečně souběžně s General Assembly YMCA Europe ve dnech 13.–20. 5. 2012 v Praze. Seminář je určen mladým Ymkařům a Ymkařkám, které zajímá dění v jiných Ymkách v Evropě a v YMCA Europe, a rádi by ovlivnili dění nejen na místní a národní úrovni, ale také na úrovni evropské.

Účastníci budou mít příležitost setkat se jak s mladými Ymkaři, tak s generálními sekretáři, kteří přijedou na General Assembly. Dále je možnost navázat partnerství pro budoucí mezinárodní projekty. YMCA v ČR je oficiální pořadatelem celého semináře. Pro české účastníky je v případě vlastního ubytování akce zdarma!

► Od 4. do 12. 8. 2012 bude tábor YMCA v Michelstadtu (Německo). Hledáme ještě 3 účastníky!

► Hledáme 2 účastníky na projekt YMCA na Slovensku Youth Channels, který se uskuteční 16.–24. 6. 2012. Školení je zaměřeno na využití médií při práci s mládeží. Vaše náklady: 30 % ceny za cestu a 20 EUR účastnický poplatek.

► Krátkodobé pobyty nabízí Synergy Group, která pořádá tradiční sebezpůsobovací kurzy v Ommenu. V současné době jsou volná místa na tento kurz:

- Practicing Coaching 4.–10. 5. 2012 – trénink pro pracovníky se znevýhodněnými skupinami či jedinci, vyžadována zkušenost s koučinkem.

► YMCA Siderno (Itálie) pořádá v termínu 5.–8. 7. 2012 Evropský ymkařský basketbalový turnaj. Cena: 170 EUR za účastníka a 100 EUR za tým. Uzávěrka přihlášek 10. 4. 2012!

► YMCA/YWCA Palestina zvou na Cestu pro spravedlnost v termínu 7.–15. 7. 2012. Další informace naleznete na těchto stránkách: www.jai-pal.org.

Dlouhodobé pobyty

► YMCA v ČR bude v roce 2012 opět vysílající organizací na skupinovou EVS do maďarského Hollóka. Projekt se uskuteční od 29. 6. do 25. 7. 2012 a je určen mladým lidem od 18 do 30 let se znevýhodněním (sociálním, geografickým, zdravotním atd.). Hledáme ještě 1 účastníka a mentora, který by dělal skupině 3 dobrovolníků vedoucím. Mentor má celou akci zdarma a nevztahuje se na něj věkové omezení.

► Od února je možné vyjet minimálně na 2 měsíce do anglického outdoorového centra YMCA Lakeside. Jedná se o dobrovolnickou pozici s kapesným 45 liber týdně. Dobrovolníci vykonávají práce spojené s údržbou centra. Na příští rok hledají v Lakeside dobrovolníky na celou sezónu (do října) na práci v obchodě či skladu outdoorových potřeb.

► Přednostně instruktorky přijmou na 10-12 měsíců v outdoorovém centru irské YMCA v Greenhillu. Předpokládá se poměrně slušná znalost angličtiny a zkušenost s prací s dětmi.

► YMCA v ČR jako vysílající organizace Evropské dobrovolné služby (EVS) Vás může poslat na dlouhodobý pobyt do neziskovky jinde v Evropě. Další informace najdete na www.mladezvaki.cz. S hledáním rádi pomůžeme. O zážitcích námi vyslaných dobrovolníků si můžete přečíst na blogu evs-ymca.blogspot.com.

S dotazy či připomínkami se bez váhání obraťte na zahraničního sekretáře YMCA v ČR Alžbětu Čechrákovou na ymca@ymca.cz nebo tel: 224 872 044.

Nejlépeším pramenem informací o zahraničních programech v YMCA je stránka <http://www.ymca.cz/zahranicni-programy/> či Facebook YMCA v ČR – najděte si nás a staňte se fanoušky!

Tříkrálová sbírka v Orlové měla úspěch

Pracovnice Charity Bohumín spolu se studenty Gymnázia Orlová, Obchodní akademie Orlová, zaměstnanci Informačního centra pro mládež Orlová a dobrovolníky YMCA Orlová zorganizovali a v ulicích a po domech svého města také vykonali ve dnech 6. a 7. ledna 2012 Tříkrálovou sbírku. Celkem 11 trojic koledníků vybralo dohromady 18.784 korun.

„Prostředky letošní sbírky jsou určeny pro střediska Charity Bohumín, konkrétně pak na rekonstrukci pokoje odlehčovací bytové služby v Charitním domě pokojného stáří sv. Františka, dále na podporu provozu bezplatné sociálně-právní občanské poradny, na provoz nízkoprahového denního centra pro osoby bez domova a na podporu provozu nově vzniklé navazující služby Noclehárny sv. Martina. V důsledku ekonomické krize může dojít k poklesu objemu financí pro fungování našich služeb, takže výtěžek Tříkrálové sbírky bude možná záchranou pro některá z našich bohumínských zařízení. Část sbírky bude směřovat na humanitární projekty v zahraničí, realizované Charitou ČR.“ uvedla ve svém děkovném dopise ředitelka Charity Bohumín, paní Monika Vavrečková.

Paní ředitelka dále pokračuje: „Poděkování patří samozřejmě všem dětem, studentům i dospělým koledníkům, kteří se jako každoročně ochotně vydali do ulic a i přes

deštivé větrné počasí přinášeli přání pokoje a dobra v novém roce do všech domovů. Bez Vás všech by Tříkrálová sbírka nemohla být uskutečněna. Úspěšnost sbírky se obvykle vyjadřuje vyšší vybrané částky, tedy „jen“ v penězích. Dobře ale víme, kolik za tím vším stojí práce, obětovaného času a energie ze strany našich koordinátorů a koledníků, zástupců měst a obcí, farností...

Výsledek Tříkrálové sbírky, v jaký jsem se ani neodvažovala doufat, je projevem hluboké humanitárnosti a soucítění s těmi, kteří se ocitají v nelehkých životních situacích.

Upřímně Vám všem děkuji, vážím si Vaší ochoty a přízně pomáhat při organizaci a koordinaci Tříkrálové sbírky.“

Za celou oblast působení Charity Bohumín byla vybrána částka 241.294 korun.

Bylo nám ctí poskytnout skromné prostory našeho orlovského ICM jako zázemí pro ohřev promočených a promrzlých koledníků. Bylo velmi příjemné podělit se s nimi o jejich dojmy a postřehy. Myslím si, že pro mnohé z nich to byly zážitky, které se jen tak nezapomínají. Pro příští ročník Tříkrálové sbírky s naším zázemím mohou koledníci rozhodně opět počítat.

Robert Kovarik, ICM YMCA Orlová

Konference UNIFY

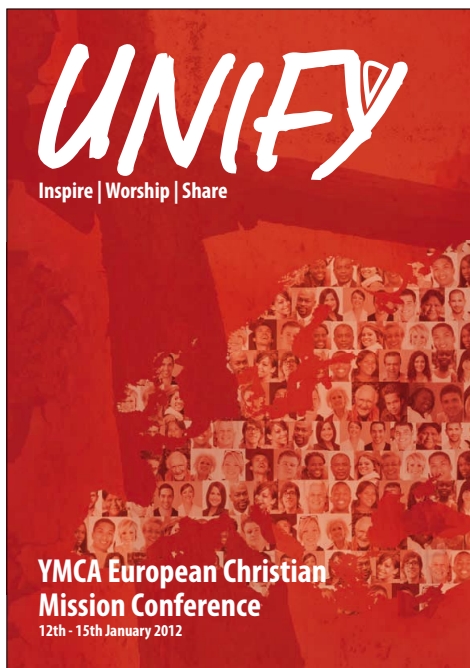
Mnoho lidí má za to, že YMCA vznikla proto, aby reagovala na potřeby lidí ve společnosti a svými programy jejich potřeby naplňovala. Skutečně je to posláním Ymky!? Hnutí YMCA má několik rozměrů. Má minimálně tři směry rozvoje skryté v našem symbolu. Co ale nastane, když převládne pouze jedna stránka?

Bohužel se tak v mnoha případech stalo, že program Ymky atrofoval pouze do sportovních, sociálních nebo volnočasových aktivit a stránka duchovní tak nějak vyprchala. Čemu to přičíst? Duchovní lenosti? Absenci víry v Ježíše Krista v Ymce? Příliš silnému nasměrování na to, abychom se zavděčili donátorům a nepřišli o zlatáky a my tak neohrozili své zajaté programy? Nebo nechceme svými křesťanskými projevy kohokoliv omezovat? Možná se naleznou i další důvody.

Konference UNIFY přitáhla Ymkaře, kteří si kladli otázky: Jak se to projevuje, že YMCA je křesťanská organizace? Je YMCA vedená Kristem? Je stále živé, co ji George Williams dal do vínku? Nestali jsme se pouze veleúspěšným sociálním megaprojektem? Přestala YMCA směřovat své kroky za Ježíšem Kristem a nyní usiluje vlastními lidskými silami jen o dobro a humanitu?

Konference UNIFY se konala v polovině ledna 2012 v Northamptonu v Anglii. Jejím cílem bylo svolat v Evropě Ymkaře, kteří touží v Ymce po duchovní obnově. Největší skupina účastníků byla z Anglie, pak přijela početná skupina z Německa, menší z Islandu, ještě menší ze Švýcarska, po dvojčicích z Polska, Slovenska, Maďarska, Česka a z Ukrajiny „odna ljudina“.

Konference byla prodchnutá zpěvem, modlitbami, přednáškami, zazněla kázání, svědectví, různá povzbuzení, zamyšlení... Ráno a večer byla velká shromáždění odhadem pro sto lidí. Během dopoledne byly semináře a odpoledne volnočasové aktivity. Sport na konferenci YMCA? Koho by to nenadchlo! Ráno v 6 běh, odpoledne squash, volejbal, nebo fotbal, případně výlety po okolí. Příležitost seznámit se s ostatními bylo mnoho. Jídlo? Chutné – anglické. ;-)

Co mě povzbudilo? Viděl jsem nadšení lidí pro Krista, jejich touhu plnit jeho vůli, i když to stojí velké sebezapření, oběti a úsilí. Silný okamžik nastal, když mluvila jedna Švýcarka o tom, jak bylo těžké opustit velkou část aktivit proto, že vnímali, že to není to, co Kristus chce. Mnoho lidí v tu chvíli plakalo spolu s ní. Jeden řečník – Josh – mluvil o tom, jaký krok musel se svoji rodinou udělat, když přijal místo kaplana v Ymce v Great Toledo, Ohio, USA. Na pozici si musí sám sehnat peníze. Věděl ale, že ho k tomu Bůh vede. Dnes takto slouží již několik let. Jeho zápas skutečně není lehký.

Musel jsem si klást znovu otázku: „Pro koho žiju? Pro koho to všechno dělám? Skutečně pro Krista? Chci prosazovat svou vůli, své představy? Jsem ochoten vzdát se svých názorů, svých cílů, svých aktivit pokud vím, že nejsou ve shodě s tím, co Bůh chce? Chci se dát Kristu k dispozici – ať to stojí, co to stojí? Je opravdu mým Spasitelem, nebo se chci spasit sám?“

Věřím, že jsme mnozí prožili vnitřní očistu, obnovení našich duchovních sil, získali větší touhu po Boží přítomnosti v našich životech i v našem jednání. Mnohokrát

jsem se přesvědčil, jak snadno může vyprchat tato vášeň pro Krista. Co budeme dělat dál, aby se oheň udržel a žár pro Ježíše v nás nevyhasl?

A o čem se dál na UNIFY jednalo? YMCA je vnímána jako most, který vychází z Kristovy církve směrem do společnosti. Tady se lidé ve své různosti můžou setkat. Jak má vypadat vztah církvi a Ymky? Velká diskuze byla o tom, zda nastává čas k přehodnocení výkladu, co vlastně církev je a co ji tvoří? Bude křesťanství nadále vnímáno jako dění, za kterým stojí institucionální církev? Nebo bude více hnutím lidí, kteří se hlásí ke Kristu bez propojení na etablované církve? Mnozí se vzrušeně účastnili debat vnímajícíce, že YMCA stojí na prahu něčeho nového, dosud neobjeveného.

Na UNIFY jsem vnímal silně Boží přítomnost v několika okamžicích. Když jsem viděl jednání v životě druhých i mém. Pochopil jsem, že bez Kristu oddaných křesťanů zbude z Ymky jeden ze sociálních projektů, kterých je kolem nás spousta.

Není divu, že jsme nechtěli skončit tím, že se rozjedeme do svých domovů. Chtěli jsme mít pokračování. Hned

na místě jsme se domluvili Poláci, Maďaři, Slováci a Češi. Chceme pokračovat: Opět se sejdem. Stalo se tak poslední víkend v únoru 2012. Sjeli jsme se do Olomouce - průsečíku našich vzdáleností.

A na čem jsme se předběžně domluvili? V listopadu 2013 bychom rádi udělali společnou víkendovou konferenci v Olomouci. Asi pro sto lidí, zejména pro vedoucí z našich zemí. Chceme pokračovat v rozdmýchávání hnutí, které formovalo vznik Ymky a mělo by pokračovat dál. Co na to říkáš, milý čtenáři Proteinu? Zajímá mě, jaký máš na to názor... Přijedeš? A co by tam mělo zaznít? Jaké formy zbožnosti by se neměli opomenout? Koho pozvat? Těším se na tvoji reakci.

Radislav Novotný

YMCA FAMILIA

Představujeme kolektivního člena YMCA

V úsvitu loňského podzimu byl mezi kolektivní členy přijat jeden nový – YMCA Familia. Řadí se tak do novorozenecké řady, avšak svými aktivitami patří mezi již letité a stabilní členy.

Nevznikla totiž seskupením nových lidí, ale osamostatněním části aktivit od YMCA Živá rodina. Měl jsem to potěšení strávit hezké odpoledne s Klárou Jašovou, předsedkyní YMCA Familia, a zjistit, jak to vlastně celé bylo. Mnohá slova budou opisovat náš článek o YMCA Živá rodina z prvního čísla loňského roku, jelikož však tyto aktivity byly za jedněmi dveřmi, je to pochopitelné.

Hlavní činnost tohoto člena spočívá v práci s manžely a partnery, kteří spolu již žijí minimálně jeden rok, popřípadě mají i svoji rodinu. Program Manželská setkání vznikl na základě finského programu („Marriage Ministries“ YMCA Helsinky od roku 1973), který do ČR přineslo několik párů, někteří z nich je dosud realizují v YMCA Setkání. V roce 1997 ho začala aplikovat skupina dobrovolníků a aktivita se rozjela pod Centrem pro rodinu při Arcibiskupství pražském. Po krásné čtyři léta se zde rozvíjela a v roce 2001 byla oslovena YMCA Živá rodina, zda by aktivita mohla fungovat pod nimi. Cíle i myšlenky byly společné a nic tedy nebránilo, abychom se rozrostli o další zajímavou činnost pod naším trojúhelníkem.

Díky rozrůstajícímu se zájmu o tyto aktivity se rozrostla jak účast, tak množství akcí. Po jedenácti letech krásné spolupráce nastala doba, kdy strategicky a organizačně bylo dalším logickým krokem osamostatnění celé aktivity. Nový člen však zůstal pod stejnou střechou paláce YMCA v Praze a nadále bude jistě sdílet množství účastníků akcí se svým původním domovským sdružením.

Jak již bylo zmíněno, stěžejní práce spočívá v Manželských setkáních, jejichž dominantou je letní týdenní seminář nazývaný Kurz na rozvoj partnerských vztahů, který je určen pro všechny manžele i partnery. Těchto několik dní je dobou vyhrazenou pro oba partnery, aby se sobě věnovali, poznávali se a prohlubovali svoje

porozumění problematice partnerského soužití. Program celého týdne se skládá z přednášek zkušenějších párů a následné práce v menších skupinkách, kde má již každý pár prostor pro sebe. Zároveň je na místě řada odborníků – duchovních, psychologů, terapeutů, kteří jsou účastníkům k dispozici pro osobní rozhovor či konzultaci. Pro účastníky je to příležitost vytáhnout paty z všedního stresu a shonu, udělat si čas na svůj drahý protějšek, více ho poznat a vyřešit si případné potíže. Vše vychází z myšlenky, že pevné, stabilní a vyrovnané manželství je dobrý předpoklad pro rodičovství a výchovu dětí. Je to zároveň stavebním kamenem demokratického státu a jeho role je tak velmi podstatná.

Je více než zřejmé, že mnoho rodičů a partnerů si však nemůže dovolit poslat své ratolesti na týden pryč. Od počátku se tedy počítalo, že děti různého věku budou součástí kolektivu a že bude potřeba brát je na zřetel. Jelikož na kurz jezdí přibližně 75 párů většinou mající vlastní rodinu, přijíždí s nimi i požehnaný počet dětí, na který každý rok čekají dobrovolníci. Ti mají již předem připravený bohatý program na každý den od rána až do večera. Účastníci se dospělí se tedy nemusí obávat a mohou se plně věnovat programu určenému pro ně. Dobrovolníků bývá velmi mnoho, jelikož věkové kategorie se zde pohybují od několika týdenních miminek po 17 leté dospívající, čímž se vytváří velmi rozmanitý kolektiv a dává to prostor růstu nových přátelství. Na letní kurz navazují na podzim a na jaře dvě víkendová setkání, takzvané obnovy. Nejsou to však obnovy v pojetí církevní, ale obnovy paměťové. Páry si zde připomenou, co se dozvěděli na letním semináři, rozvíjí daná témata dál a celé to zaštiťují pod jedno téma, které se nese přes celé setkání, poťazmo i přes celý rok.

Další velmi rozsáhlou aktivitou jsou setkání mužů. Po celé republice, i ve spolupráci s YMCA Setkání, vzniklo několik skupin, které se scházejí pravidelně v různých lokálních centrech a dvakrát do roka na celorepublikovém setkání mužů. Nemyslete si však, že pánové si jdou oddychnout od povinností k orosené sklenici a kulečnickovému stolu. Setkání mužů, stejně jako ostatní programy, jsou vzdělávací semináře s přednáškami a besedami, pořádanými garantovanými odborníky z oboru. Rozvíjí se na nich potenciál jedince, snaží se podchytil důležitost mužského prvku jako soběstačného a silného jedince ve společnosti i partnerství. Je to další dílčí část, která poté přispívá

i při manželských setkáních, jelikož vychází z myšlenky, že pokud i muž je zdravým jedincem ve společnosti, je poté i zdravým a silným článkem v partnerství a v rodině, čímž opět přispívá k rozvoji partnerského života. Myšlenka vznikla z potřeby úzkého kontaktu a řešení některých problematik, které je daleko obtížnější řešit a diskutovat v páru, pouze v kruhu mužů.

Setkání mužů jsou výhradně a výslovně otázkou mužskou. Dle informací, snad pouze jednou se účastnila setkání žena, a to pouze na půl dne jako lektorka. Během jednoho z těchto setkání se navíc koná takzvaná Iniclace, neboli rituál vstupu do zralé dospělosti, který pochází z programu amerického mnicha Richarda Rohra, který toto realizuje v Novém Mexiku a navštívil s tím i Evropu. Tímto rituálem projde na 100 mužů každý rok. A novinkou pro rok 2012 bude podzimní setkání pro mladé muže ve věku od 18 do 26 let s tradičním programem jako na všech ostatních setkáních, přizpůsobené však pro cílovou skupinu. V protilehlé období pak existuje i program pouze pro ženy. Ten je prozatím však pouze jednou ročně v podobě prodlouženého víkendů.

Celý soubor akcí doplňují setkání mládeže. Ta jsou spíše druhotným produktem, jelikož vznikla nejdříve jako setkání dobrovolníků Manželských setkání, tzv. pečovateli a poté samotných účastníků – dětí. V posledních letech přijede každý rok spolu s rodiči okolo 100 dětí, o které se stará celá padesátka dobrovolných pracovníků s mládeží. Za tu dobu již vznikl velmi dobrý kolektiv mezi dobrovolníky i řadou starších dětí, které jezdí na kurz se svými rodiči (mládež ve věku 13–17 let). Na popud jejich i rodičů tak vznikla víkendová setkání, pro dobrovolníky pak školení, příprava na Manželská setkání, duchovní akce a nepravidelné neoficiální setkání v Praze.

Záměrně jsem si nechal nakonec samotnou otázku duchovní roviny v YMCA Familia. Jako křesťanská aktivita samozřejmě i zde je zakomponováno mnoho ze spirituální úrovně. Každé setkání, seminář a ostatní akce se zabývají i transcendentní rovínou problémů. Naplňuje se tak nejenom rozvoj těla - duše - ducha, ale je to především nedílná součást vývoje jedince i partnerského vztahu jako takového. Všechny akce jsou ekumenicky otevřeny pro nevěřící i věřící všech vyznání. Proti veškerým pochybnostem je to ve výsledku velkým přínosem přednášek a besed, jelikož se projevuje rozmanitost názorů a pohledů na daná témata a diskuze se tím prohlubují.

Na závěr pár osobnějších dotazů na Kláru:

Jak a kdy ses vlastně k YMCA dostala?

V roce 97 jsem jela poprvé na setkání jako dobrovolník na hlídání dětí. Po dvou letech už jsem nehlídala děti, ale dělala takový support, protože to byl složitější rok, kvůli horšímu objektu a dalším problémům. Pak jsem byla oslovená, jestli bych dělala koordinátora těch dobrovolníků a od té doby jsem to dělala až do předloňského roku... takže nějakých 12 let. A pak už jsem si říkala, že bych přece jenom měla přestoupit na tu druhou stranu (smích, pozn. tj. zařadit se do programu pro manžele), takže jsem v roce 2010 předala práci s dobrovolníky „mladším“ a v loňském roce jsme již jeli s manželem jako řadoví účastníci programu pro manžele. A pak, na začátku roku 2011, když vznikala YMCA Familia, jsem byla oslovena, jestli bych se také aktivně zapojila. Jelikož už jsem trochu viděla do pozadí, jak to v jednotlivých programech chodí.

Co tě u toho drží?

Vždy, když jsem pracovala s dětmi a mládeží, tak to bylo proto, že mě to bavilo a že jsem viděla, že ta práce má nějaký smysl a výsledek. Nebylo to jenom o zabavení dětí, resp. mladých, ale viděla jsem, že jim to i něco dává – protože program byl skutečně pestrý a dobře připravený. Ale hlavně, dělám to proto, že věřím hlavně těmto programům, našemu poslání a věřím, že realizovat podobné akce je důležité. A baví mě to!

Je to dobrovolnická činnost a není jí málo. Jak to zvládáš? Jak to kombinuješ s rodinou a prací?

Manžela mám, dítě zatím pouze tady (ukazujíc prstem na své břicho). Skutečně věřím, že ta práce má smysl a cítím, že je vnímána jako užitečná. Dělán to hlavně proto, že to dělám ráda. Každá akce má své dobrovolníky a organizační složku. Přesto to byl teď docela těžký rok, museli jsme vytvořit některé funkce, skončili nám některé koordinátorské funkce, které bylo nutné nahradit, a ještě tak půl roku to potrvá. Svoje zaměstnání jsem ale kvůli těhotenství už omezila a trochu času ještě mám.

Všichni teď hodně investují do propagace a fundraisingu. Staráte se o to také?

Každý rok si znovu ověřujeme, že skutečně nejlepší propagace jsou osobní reference. Minulý rok jsme investovali do inzerce, ale nemělo to takový účinek, jako když pár, který kurz absolvoval, řekne jinému: „Nám to opravdu pomohlo, sedlo nám to – určitě jetďte!“.

Youth Peace Network

– CANADA YMCA OF GREATER VANCOUVER

Pamatuji si, že více než radost, jsem cítil strach. Přesto jsem vyrazil na „journey“ do kanadského Vancouveru, kde vše již bylo přichystáno a ve velkém předstihu pro nás naplánováno.

Sešlo se nás 18 lidí z 18 různých zemí, země vesměs exotické, Čechy za Evropu byli jediní. První dva týdny, jsme se vzájemně poznávali formou aktivit a her na vzájemné „prolomení ledu.“ Jedno školení střídal druhé (jazykové dovednosti, příprava her, aktivity pro práci s dětmi, kurz první pomoci, plavecký kurz, kanoistika a spousty dalších kurzů a aktivit.) Program byl naplánovaný do detailů, pro nás, kteří máme angličtinu jako jazyk druhý ne-li třetí, to bylo mnohdy náročné.

Zhruba před rokem se mi dostalo jedinečné šance a to zúčastnit se výběrového řízení do tří měsíčního programu Youth Peace Network od Kanadské Ymca of Greater Vancouver. Program je většinou nabídnut zhruba 30 zemím, přičemž z každé země je možné vyslat jen jednoho zástupce. Ve stručnosti se dá říci, že účelem programu je budovat mír jak lokálně tak i globálně a vyškolit účastníky v interkulturní komunikaci, v dětských právech, globálním vzdělávání, rozvoji vůdčí schopnosti a podpoře regionálních a mezinárodních vztahů.

Po pár měsících od konkurzu jsem s úžasem zjistil, že jsem byl vybrán do onoho programu.

Větší část YPN programu však probíhala ve vzdáleném outdoorovém kempu jménem Camp Elphinstone. Přes 100 mladých vedoucích a instruktorů z anglicky mluvících zemí zde bylo připraveno pustit se do práce s dětmi včetně nás, 18 YPN účastníků. Prostředí kempu je nádherné a příroda je božsky nezkažená a všude okolo můžete cítit energii horského vzduchu z nedalekých zasněžených kopců.

V prvních dvou týdnech kempu nás však zastihlo deštivé a nehostinné počasí, při kterém probíhaly veškeré tréninky outdoorových aktivit jako např. kanoistika, kajaky, lukostřelba, horolezectví aj. Byla tu i část méně zábavná, zaměřená na pravidla kempu, zákony, předpisy, zkrátka vše, co je třeba znát pro správný a bezpečný chod kempu.

Blížil se příjezd zhruba 400 dětí. Tři z nás dostali přidělené skupinky dětí hned ze začátku. Přál jsem si být spíše v té druhé skupině, avšak byla mi přidělena skupinka s 13 chlapci ve věku 12 let původem z Koreje. Na každou skupinku připadají dva vedoucí. Společně s dětmi obývají chatku, tráví veškerý čas v kempu. Můj „parták“ se jmenoval Cornell a byl to kluk z Kanady. Byl mi velkou oporou a já jemu také.

Každý druhý týden přijížděly děti nové. Byla naděje, že vás pověří něčím jiným a tak si od dětí na chvíli odpočnete, to se však z pravidla moc často nestávalo. Obvykle máte však děti nové a jiného spoluvedoucího. S dětmi jste prakticky 24 hodin. Kemp se přímo chlubí tím, že máme nepřetržitý dohled nad ratolestmi svých rodičů a tak je zapotřebí brát toto zodpovědně. Po většinu dne s nimi hrajete různé hry a účastníte se nerůznějších aktivit, nejen zmíněných outdoorových, ale např. i aktivít výtvarných, dramatických, hudebních, tanečních atd. Pokud projdete odborným školením je také možné stát se přímo instruktorem nějaké aktivity např. kanoistika.

Ze začátku jsem si kladl otázky: Mohu vůbec vést a učit děti aktivitám? Budou mi rozumět, budou naslouchat? Jak čas plynul ukázalo se že jazyk je mnohem méně důležitý, než jsem si kdykoliv předtím myslel. Práce s dětmi byla obohacující, zároveň však také velmi vyčerpávající a mohu říci, že nikdo z nás neměl problém zahmouřit oka. Čas plynul a všichni členi YPN jsme byli s dětmi jako ryby ve vodě, vedli jsme spousta aktivit, her, programů, které se nám zpočátku zdály být zdí, kterou není možné překonat. Naučil jsem se tam jednu důležitou věc a to přemoci sebe, zavřít oči a zkusit něco, o čem jsem před pár minuty ještě nevěřil, že bych mohl někdy dokázat, natož být v tom dobrý.

Také vždy dva z nás vedli pro celý kemp tzv. Globální týden, kde jsme s dětmi hovořili o rozmanitosti, kultuře, pozitivěch a negativěch našich zemí a částí světa, ze kterých pocházíme. Velkou roli hráli hry zaměřené na komunikaci, naslouchání, začlenění, přijetí, spolupráci, toleranci atd.

V průběhu pobytu následoval ještě jeden velice důležitý týden, kdy vždy dva-tři z nás odjeli na týden zpět do města Vancouver. V tomto týdnu jsme podle našeho zájmu měli přes YMCA of Greater Vancouver sjednané informační schůzky s nejrůznějšími organizacemi a společnostmi o jejichž programy se zajímáme a probírali jsme témata, která nám jsou blízká. Mohlo jít o nové programy organizací anebo programy již fungující v našich zemích a je možné upravit je na základě ověřených způsobů, které v Kanadě fungují.

Pokud by se někdo zeptal:

„Mám do toho tedy jít?“

Nerozmyslel bych se a řekl: „ANO.“

Blížil se konec pobytu, který byl strávený pouze skupinově a to se členi YPN. Měli jsme „debrief“ skupiny – shrnutí uplynulých 3 měsíců. Navrhovali jsme změny a tipy na pro zlepšení programu a průběh kempu pro budoucí rok. Netrvalo dlouho

a stáli jsme všichni v objetí na letišti a se slzami v očích se loučili, věřili a doufali, že cesta nekončí, jen pokračuje a znovu se na ní společně jednou střetneme. S většinou s lidí jsme to dodrželi a jsme stále v kontaktu a pravidelně se informujeme o aktivitách a idejích, které žijeme ať je to kdekoliv na zemi. :o)

Jednou z nejlepších věcí celého programu pro mě byla možnost být po boku 17 velkých osobností a skvělých lidí z nejrůznějších zemí světa. Mít tu možnost se od nich učit!!

Ač se může pobyt v Kanadě na první dojem zdát jako procházka růžovým sadem po boku skvělých lidí, není tomu zcela tak. Na straně druhé, je třeba si uvědomit, že slova jako soukromí, volný čas, osobní potřeby, vlastní zájmy, jsou slova, která po dobu tří měsíců bude zapotřebí opustit. Každý z nás, včetně mě, zažil chvíle, kdy měl na krajíčku. Bohužel ne všichni z nás zvládli program úspěšně dokončit.

Však co nic nestojí, za nic nestojí.

Marek Novák, foto: archiv autora textu

ASF Mezikulturní programy, o. s.

AFS Mezikulturní programy je mezinárodní nezisková dobrovolnická organizace, která nabízí příležitosti k mezikulturnímu vzdělávání, především formou studentských zahraničních výměnných programů. Naplňuje tak své poslání, podporovat porozumění a toleranci mezi různými národy a kulturami.

AFS vzniklo z iniciativy amerických dobrovolných řidičů sanitek, kteří pomáhali svázat raněné během první a druhé světové války. Po skončení bojů začali řidiči organizovat studentské výměny, jejichž cílem bylo poznávání odlišných kultur a pochopení, že odlišnost neznamená špatnost. Chtěli tak přispět k celosvětovému míru a zabránit dalším válkám. Roku 1947 se výměnného programu do USA zúčastnili i 3 čeští studenti, mezi nimi i Jaroslava Moserová, známá lékařka, později kandidátka na prezidentku České republiky. AFS bylo po této první české výměně na mnoho let režimem umlčeno, avšak na popud Jaroslavy Moserové a jejích 2 kolegů, kteří se zúčastnili programu v roce 1947, byla činnost AFS znovuobnovena roku 1991. Od té doby vyslala tato organizace přes 800 českých studentů do zahraničí a obdobný počet zahraničních studentů z více než 30 ti zemí světa hostila u nás v ČR.

Hlavní činností AFS je tedy studium v zahraničí, hostitelský program, dobrovolnictví v ČR a dobrovolnictví v zahraničí.

Studium v zahraničí je program pro české studenty, kteří chtějí poznat odlišnou kulturu a naučit se jazyk země, do které vycestují. Mohou si vybrat z pestré nabídky zemí Evropy, Severní i Jižní Ameriky, ale také Asie a Afriky. Student žije v místní hostitelské rodině a navštěvuje střední školu. AFS zajišťuje v cizí zemi studentovi kompletní informační podporu, zdravotní pojištění, soustředění a síť místních dobrovolníků během celého programu. Kromě jazyka hostitelské země si student procvičí i angličtinu, která je v neanglicky mluvících zemích minimálně na začátku pobytu komunikačním jazykem mezi studenty a dobrovolníky AFS.

Hostitelský program je určen pro zahraniční studenty přijíždějící do ČR za účelem poznání naší kultury. Studenti jsou ubytováni v českých hostitelských rodinách a navštěvují české střední školy poblíž jejich nového bydliště. Hostitelské programy trvají 3, 6 a 10 měsíců. Česká rodina poskytuje studentovi nezištně zázemí (volnou postel a stravu) a přijímá ho jako člena rodiny. O studenta se dále stará jeho vlastní kontaktní osoba, dobrovolník, který pomáhá studentovi orientovat se v našem prostředí a řešit problémy praktického i osobního rázu.

Během programu se studenti účastní čtyř soustředění, v rámci kterých jim zkušení dobrovolníci usnadňují adaptaci v českém prostředí. Dobrovolníci také organizují různé výlety a kulturní akce pro studenty.

Dobrovolnictví - AFS má celosvětovou síť dobrovolníků s více než 30 000 členy, kteří jsou stavebními pilíři celé organizace. V České republice je přibližně 130 aktivních dobrovolníků, často navrátilců ze studijního programu, kterým je blízké poslání AFS a chtějí se zapojit do fungování celé organizace. Mohou si vybrat ze široké škály příležitostí ke spolupráci, mohou dělat kontaktní osoby hoštěným studentům, připravovat české studenty na jejich zahraniční pobyt, organizovat workshopy s mezikulturní tematikou na školách a mnoho dalších činností. Dobrovolnictví v AFS nabízí příležitost k osobnímu růstu, průběžnému vzdělávání a poznávání mnoha zajímavých lidí z celého světa.

Dobrovolnictví v zahraničí – AFS zprostředkovává zájemcům starším 18 let dobrovolnické projekty v neziskovém sektoru po celém světě. Dobrovolnictví v zahraničí umožní poznat odlišnou kulturu, učit se novým dovednostem a zároveň dělat něco smysluplného.

Jak jsem rok studoval na střední škole v Hong Kongu

Jmenuji se Vojta a celý školní rok 2010/2011 jsem strávil na mezikulturně vzdělávacím programu v Hong Kongu. V zemi, kde se střetává veškerá kultura v jedné obrovské nezávislé metropoli. Studoval jsem tam na místní střední škole a bydlel v místní hostitelské rodině. Stal jsem se součástí běžného denního života a mohl jsem tak Hong Kong poznat z jiného pohledu než turista na dovolené. Program v Hong Kongu byl to nejlepší, pro co jsem se kdy rozhodl ve svém životě!

Za rok v Hong Kongu jsem zažil a naučil se opravdu hodně. Cením si nejen velkých zážitků, ale i lidí, se kterými jsem teď po návratu do Čech v kontaktu – jsou to moji kamarádi z programu. Ti nejsou všichni z jedné země, jak by se dalo očekávat, skoro každý z nich patří k jinému národu. Seznámil jsem se s nimi díky orientacím, které každého studenta programem provázejí a pomáhají mu se na programu přizpůsobit. Orientace jsou určeny všem AFS studentům v zemi, sešli jsme se na nich tedy vždy studenti z celého světa. Díky těmto mým kamarádům jsem se dozvěděl hodně věcí o zemích, ze kterých moji kamarádi jsou. Mám tak nyní přátele po celém světě.

Zážitků mám z roku v Hong Kongu hodně. Jsem poměrně vysoký a Hong Kong je velmi stísněný, jeho obyvatelé také nejsou žádní velikáni. Když si toto uvědomíte, zjistíte, že moje hlava byla v této oblasti tak trochu "na ráně". Běžně jsem se setkával s tím, že jsem musel sehnout hlavu, nebo se dokonce celý sklonit, abych někde prošel. K tomu ještě přidejte to, že u toho na vás všichni koukají, protože prostě všude vyčníváte a máte bílou pleť a máte o zábavu postaráno. Hong Kong je plný přelidněných ulic a tropického klimatu a s tím spojené neustále běžící klimatizace. Když jsem chtěl městu uniknout, trávil jsem krásná odpoledne na plážích a výlety po přílehlých kopcích a ostrovech, kde jsem si krásně odpočinul.

V Hong Kongu se střetává všechna světová kultura. Čínská přítomnost je tu znát, ale díky samostatné vládě tu kvete obchod, který přitahuje lidi z celého světa. Žije zde mnoho lidí na malém prostoru a tomu odpovídá i velikost

bytů. Ty musí být hodně malé, aby se jich do města vešlo co nejvíce. Raději jsem tedy trávil čas venku s kamarády a také aktivitami spojenými se školou. V Hong Kongu jsou zejména sportovní volnočasové aktivity organizované školou. Student tak dělá něco pro sebe a zároveň pro školu, protože členstvím ve sportovním klubu školu reprezentuje. I s kamarády jsem po škole ve volném čase dělal spoustu věcí. Od hraní na hracích automatech (ano myslím to vážně), karaoke až po chození do kina nebo na pláž. Hodně se taky chodí nakupovat. Jedna z našich oblíbených činností bylo náhodně procházení námi ještě neprobádaných oblastí.

Život v Hong Kongu je hodně orientovaný na úspěšnost a na vydělávání peněz. To někdy znamená, že rodina nemá tolik času věnovat se sobě navzájem, jako máme my tady v Čechách. Na druhou stranu dodržují velmi hezké rodinné zvyky, které rodinu tmelí a drží pohromadě. Mezi takové zvyky patří např. nedělní yam cha, kdy se rodina každý týden sejde u čaje a malé svačiny.

V Hong Kongu se mluví kantonštinou, která je velmi těžká. Jazyk má několik tónů, které od sebe odlišují jednotlivé významy. Zjednodušeně řečeno jedno slovo se dá říct v několika tónech, které každý znamenají něco jiného. Já ke všemu nejsem moc talentovaný na jazyky, tak pro mě studium tohoto jazyka bylo opravdu oříšek. Nicméně naučil jsem se konverzovat o základních tématech. Díky Bohu v Hong Kongu většina lidí buď mluví, nebo rozumí anglicky, takže se skoro vždy domluvíte. Pokud kantonštinu zvládnete, dostane se vám respektu a uznání. Místní vědí, že jazyk je obtížný a cení si každé snahy. Ovládnutí jazyka vás také hodně sblíží s místními.

Na programu v Hong Kongu jsem byl s organizací AFS Mezikulturní programy. AFS dobrovolníci stejně jako AFS kancelář s námi byli v kontaktu po celý rok a starali se o nás. Vždy pomohli, když jsem potřeboval s něčím poradit, nebo něco vyřešit, a našel jsem si mezi nimi dobré kamarády. Po návratu do Čech jsem se také stal AFS dobrovolníkem a své zkušenosti tak předávám dál dalším studentům.

Vojta, Praha 4

Sníh a slunce na Islandu

K práci zahraničního sekretáře YMCA v ČR patří také občasné cesty do zahraničí, které jsou většinou nejen příjemným zpestřením pracovní náplně, ale slouží také jako inspirace pro další práci a k navazování nových kontaktů. Tentokrát jsem měla to štěstí, že jsem se mohla od 17. do 23. února zúčastnit projektu „Together in Snow and Sun – Boring or Fun?“ na Islandu, který byl podpořen z programu Mládež v akci.

Projekt organizovala islandská církev Glerárkirkja, která sídlí v městečku Akureyri (druhé největší na Islandu s 18 tisíci obyvateli), a je zároveň hostitelskou a vysílající organizací Evropské dobrovolné služby (EVS). Cílem projektu bylo zhodnotit uplynulých 7 let s EVS dobrovolníky a jejich koordinátory. Nakonec se sešlo 10 dobrovolníků a 4 koordinátory z Rakouska, Německa a ČR. Musím uznat, že to byl skvělý nápad!

Hostitelský projekt organizace Glerárkirkja se skládá z práce ve školách a s mládeží ve sboru.

Dobrovolníky byl hodnocen velice pozitivně, a to hlavně díky celkovému přístupu a velkému nasazení místního koordinátora Pétura. Exkurze po místních organizacích ve městě navíc ukázaly, že je možné budoucí projekt dál obohatit o spolupráci s místním klubem pro mládež, radnicí nebo kulturním centrem.

Na projektu jsem se dozvěděla hodně o tom, co dobrovolníci potřebují, jak se na EVS můžou cítit a na co si dát pozor při organizování EVS. Získané znalosti uplatním i prakticky, a to jak ve vysílání, tak v hoštění, které plánujeme ve spolupráci s Ymkou Evropy od září.

Naše dobrovolnice Evča, která byla jednou z prvních v organizaci, se do městečka Akureyri vrátila a dnes tam žije už čtvrtým rokem. Proto jsem byla část projektu u ní a moc jí tímto děkuji za fajn společnost, přístřeší, ručník a oblečení (po cestě na Island se mi ztratil kufr a přišel až třetí den).

Do Akureyri je to sice kus cesty, ale návštěva stojí za to! Navíc jsme měli možnost vidět také vodopád bohů Godafoss a vykoupat se v sirných jezírkách Mývatn. V půlce školení jsme se z Akureyri přesunuli na „venkov“, do odlehleho církevního rekreačního zařízení u zamrzlého jezera Vestmannsvatn. Poslední den jsem strávila v Reykjavíku s naším snad budoucím dobrovolníkem, který mě provedl po všech pamětihodnostech a ukázal mi i místní YMCA/YWCA (na Islandu pod zkratkou KFUM/KFUK). YMCA zde má dlouhou tradici, byla založena již v roce 1899. Jeden pokoj tu mají zařízený věcmi po zakladateli místní YMCA/YWCA pastoru Fridriku Fridrikssonovi. Zde mě zaujalo zejména piano, na které se připevnil dřevěná deska s kolíky, které mačkají celé akordy, v hraní navíc pomáhají zjednodušené noty. Inu, jde vidět, že už tehdy byli Ymkaři kreativní! Kež bych podobnou věc měla, když jsem se mučila u klavíru!

Z Islandu jsem si odvezla mnoho pozitivních zážitků, nové podněty pro svou práci a v neposlední řadě i nové kontakty. Doufám, že zase někoho na tento skvělý EVS projekt vyšleme!

Alžběta Čechráková, foto: archiv autorky textu

Výprava za humna

aneb Víkendovka TYJÁTRU v Německu

Popis naší výpravy (od lvet), která pro nás byla zpočátku velkou neznámou a nečekaným dobrodružstvím:

V pátek 10. února 2012 našeho letopočtu se naše tensingová/tweensingová sestava vypravila na svou historicky první cestu za hranice. Ve dvě hodiny a kousek jsme nasedli do vozů a několikahodinová jízda mohla začít. Cestou jsme zpívali, četli, spali, potřebovali na záchod, stavěli na záchod, otvírali okénka, která potom nešla zavřít, koukali ven,.... Ale! Kam jsme to vlastně měli namířeno? Naším cílem bylo německé městečko Wunsiedel, kde nás čekal společný víkend s místním dětským sborem (Jugendchor Wunsiedel).

Dorazili jsme k večeru. Dostalo se nám milého uvítání. Ubytovali jsme se, povečeřeli a hurá zkoušet repertoár na společný koncert. V sobotu dopoledne jsme vyrazili

bobovat. Vyšlapali jsme obrovitánský kopec, ze kterého bylo vidět na míle daleko. Na vrcholku jsme si za odměnu dali čaj a čokoládu. Ale největší odměnou stejně byl následný (fofr) sešup dolů.

Večer se v místním kostelíku konal koncert tamního sboru a našeho uskupení. Milé bylo, že naši hostitelé se snažili moderovat večer tak nějak dvojjazyčně. Zpívali jsme několik písní- českých, anglických,... Zpívalo se i společně anglicko-česko-německy.

V neděli ráno jsme se zúčastnili bohoslužeb, také dvojjazyčných, kde jsme si ještě zopakovali část sobotního koncertu, protože jsme se spolu s Judendchoem z Wunsiedelu podíleli na hudební části. Po bohoslužbách byl společný oběd pro celý sbor a nás. Sešlo se opravdu hodně lidí. Lidé z německého sboru si s námi povídali, chválili koncert a přáli další úspěchy.

A odpoledne, jen co jsme se pořádně rozloučili a za vše poděkovali, následovala cesta domů (zpívání, otvírání okének, čtení, svačení, ...).

A shrnutí:

Byl to opravdu báječný víkend, který nás všechny naplnil radostí a kde všichni mohli načerpat mnoho pozitivních zkušeností. Poznali jsme spoustu nových, zajímavých lidí, z kterých se stali naši přátelé. Podařilo se započít přes-hraniční Česko-Německou spolupráci, s kterou chceme pokračovat i v následujících letech, protože je pro obě skupiny velmi obohacující. Už se těšíme až Jugendchor z Wunsiedelu přijede za námi a opět spolu podnikneme další radostnou nezapomenutelnou akci. Na úplný závěr bych chtěl poděkovat Diakonii ČCE, YMCA Praha, Evangelisch-Lutherische Kirchengemeinde Wunsiedel a Česko-Německému fondu budoucnosti, bez jejichž podpory a zázemí by se tato památná výprava do Německa nemohla uskutečnit. Díky.

David Strádal, foto: archiv autora textu

Malá anketka mezi účastníky

Účastníci reagovali na tyto dotazy:

- 1) Co se Ti nejvíce líbilo na víkendovce?
- 2) Co Tě nejvíce překvapilo?
- 3) Na co určitě nezapomeneš (zážitek, situace, člověk)?
- 4) Jel/-a bys příště znova?

► Anička (největší letec na sáňkách)

- 1) No tak všechno. Hodně dobrý bylo sáňkování. :))
- 2) Tak nejvíc mě překvapilo... já nevím...
- 3) No celý je to nezapomenutelný, prostě super... :)
- 4) a určitě bych příště jela znova :)

► Verča (sáňkařský spoleťec Aničky)

- 1) Asi všechno.
- 2) Sprchy.
- 3) Ten pán, který se nám představoval asi 4 krát a stejně si nepamatuju jeho jméno.
- 4) Yeah! Určitě bych jela :))

► Tim (fotograf a nosič lékárníčky)

- 1) Jak se Němci učili česky.
- 2) Že jim to šlo.
- 3) Na všechno – jen tak nezapomenu.
- 4) Ano.

► Ondřej (řidič Fiatu a koordinátor)

- 1) Zima.
- 2) Obětavost Němců.
- 3) Jürgen Schödel.
- 4) Samojistě... PS: Čač by pořád jedla..., ale ona má filtr, ona může. :))

► Čač (jedlík)

- 1) Jídlo.
- 2) Jídlo a krásný hostel.
- 3) Jídlo a neobyčejná ranní bohoslužba.
- 4) Všechno bude... jela!

► Pavel (tažný koníček sáňkového vlaku)

- 1) Líbilo se mi, že jsem vás mohl zase všechny vidět a poznat nový super lidi.
- 2) Že se všichni Němci na mě smáli, i na ulici.
- 3) Že bylo podobny prostředí, jak v Dusendorfu na festáku. A pohled německého sboru, když místo německé sloky jsme zpívali česku.
- 4) Ja , Ja , Ja :))

ANKETA 1/2012

Který sport nejraději provozujete?

Volejbal (113 hl.)Basketbal (54 hl.)Fotbal (57 hl.)Cyklistika (61 hl.)Plavání (58 hl.)Lyžování (56 hl.)Jiný (56 hl.)

Celkem hlasovalo: 455

Zdroj: www.protein.ymca.cz

Komentář

Výsledky této ankety mi udělaly radost! Jednak svou vyrovnaností, ale především vítězstvím mého oblíbeného volejbalu. Všechny jeho příznivce rád uvidíme na druhém ročníku ymkařského volejbalového turnaje, který se uskuteční už za rok. :-) Ten letošní totiž teprve proběhl – viz str. 13.

To co mě nejvíc překvapilo je výsledek basketbalu. Jistě, je to tradiční ymkařský sport, ale na druhou stranu neznám jediného ymkaře, který by ho vyloženě aktivně hrál.

S čím si lámu hlavu je kolonka Jiný. Anketa umožňuje zadat maximálně 7 odpovědí, takže jsem se snažil uvést jmenovitě ty nepravděpodobnější preferované, což se mi dle výsledku určitě podařilo, neboť právě tato možnost dohromady má stejný počet hlasů jako ty ostatní samostatně... ale které sporty to ještě mohou být... to zůstane záhadou.

J. V. Hynek

Reklamní předměty YMCA

Rádi bychom připomněli všem, kteří by s hrdostí vlastnili, užívali, nosili či někomu darovali nějaký předmět s logem YMCA, že jistý výběr je k dispozici v YMCA v ČR – ústředí:

- Tričko s límečkem (modré, vyšitě logo, vel. S, M, L)
- Tričko klasické (sportovní dres) s velkým logem YMCA na hrudi s nápisem CZECH REPUBLIC (modré, tmavě modré, černé, vel. S, M, L, XL)
- Tričko (černé, oranžové, béžové, vel. S, M, L, XL s vyšitým logem YMCA)
- Klobouk a kšiltovka (světle béžové s vyšitým logem)
- Šňůrka na mobil nebo klíče s nápisem www.ymca.cz.

Pozor! Trička YMCA s mottem „YMCA – prostor pro Tebe“ opět rychle mizí. Nejlépe si vyberete na našich webových stránkách ymca.cz v sekci Propagace pod příslušným bannerem, neboť jsou tam barevné fotky. Najdete tam i všechny výše uvedené reklamní předměty i s barevnými obrázky. Zájemci pište na email: sekretariat@ymca.cz. Pozor zásoby se krátí, takže kdo dřív... ten dřív!

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
2. To, co pro vás připraví ostatní...

Tématem příštího Proteinu bude:

Plány v YMCA

Formulace spíš vyjadřuje nějaké obecné, teoretické úvahy nad úkolem či rolí plánování v YMCA, ale nenechte se zmást, kromě toho určitě dojde i na konkrétní příklady, čím se hodlá YMCA zabývat v roce 2012 a doufejme, že právě nejen na papíře. Máte-li podnět co by v nich nemělo chybět... napište!

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí. Uzávěrka je 20. 4. 2012.

Setkání YMCA 2012

**25.–27. května
MASARYKŮV TÁBOR YMCA U SOBĚŠÍNA**

Téma: YMCA a církve, církve a YMCA

**SPORT
VÝTVARNÝ A HUDEBNÍ WORKSHOP
DISKUZE
LEZECKÁ STĚNA
KULIČKIÁDA
ČAJOVNA
DESKOVÉ HRY
BOJOVKA V LESE
AKTIVITY PRO DĚTI**

Přihlašujte se do 11. 5. 2012.
Cena 500 Kč (pro členy YMCA 400 Kč), děti sleva.
Více informací a přihláška na www.ymca.cz.